

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Tribvs Dagobertis Francorvm Regibvs Diatriba
Godefridi Henschenii E Societate Iesv**

Henschenius, Godefridus

Antverpiae, 1655

IX Obitus Dagoberti Regis. Chronologia stabilita. Auctorum quorumdam
errores indicati.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9599

Wallare in siluâ Faniâ ad extruendum monasteriū S. Landelino donat: in altero illud in suam protectionem suscipit S. Autbertus Episcopus Cameracensis: quæ *duo diplomata rectè obseruat idem Miræus videri aut posterioris aui manu scripta, aut saltem immutata.* Quæ publicauit Iodocus Coccius in DAGOBERTO *Rege & Argentinensis Episcopatus fundatore,* ea maximâ ex parte pertinere ad DAGOBERTVM II, filium S. Sigeberti, infrà probabimus.

I X

*Obitus DAGOBERTI Regis. Chronologia stabilita.
Auctorum quorumdam errores indicati.*

BEllum à DAGOBERTO anno regni XIV, Christi 10CXL, rebellantibus VVasconibus illatum, iisque clementia DAGOBERTI vitam indultam anno XV, Christi 10CXLII, referunt Fredegarius cap. 78, monachus S. Dionysij cap. 36 & 42, Aimoinus lib. 4 cap. 28 & 31. Qui mox capitibus sequentibus addunt, DAGOBERTVM profluuo ventris in Spinogelo villa super Sequanâ fluvio laborare cœpisse, exinde ad basilicam S. Dionysij à suis delatum, anno regni sui XVI exeunte, sub finem anni Chr. 10CXLIII. Nam regno Neustriæ & Burgundiæ filio Chlodo-ueo tradito, eoque & Reginâ Nanthilde Maiori-Domus Ægani commendatis, ingrauescente morbo humanis rebus exemptum esse XV Kalendas Februarias, obseruant in Gestis eius monachus S. Dionysij cap. 43, & Aimoinus cap. 43. Annus tum cœperat 10CXLIV, qui primus Chlodouei II numeratur: cuius regnum eo anno initum solidissimè confirmat S. Audoëns, DAGOBERTI Regis antè Referendarius. Hic indicaturus,

turus, quem non poterat non optimè meminisse, annum & diem, quo Episcopi consecrati fuerant, ipse Rotomagensis, S. Eligius Nouiomensis, in huius à se editâ Vitâ testatur, ambo, se Apostolicam benedictionem meruisse eo tempore, quo apud Gallias à cuncto populo Rogationes celebrabantur. Tum, inquit, conuenientes simul in ciuitate Rotomagensi decimo quarto die mensis tertij, sive Maij, anno tertio Chlodonei, iuuenculi adhuc Regis, die Dominico ante Litanias, inter cateruas populi, inter agmina Clericorum, inter choros psallentium, consecratis sumus gratias ab Episcopis pariter Episcopi, ego Rotomago, ille vero Nouomo. Hæc S. Audoëns. Anus ab eo indicatur Chlodouei III, Christi 10CXL VI, quo, cyclo Solis XI, litterâ Dominicali A, cyclo Lunæ I, Pascha celebratum fuit Lunâ XVIII, die IX Aprilis, & solennitas Christi in cælos adscendentis XVIII Maij, quam antecessit Dominica Rogationum, sive ante Litanias, XIV Maij. Quæ hactenùs à nobis traditam Epocham exactè confirmant.

Iuuenculus dicitur ab Audoëno *Rex Chlodouens*, annum ætatis agens septimum, natus, ut diximus, anno Chr. 10CXXXIX: & ita mutuus consensus auctorum, qui tum vixerunt, S. Audoëni, inquam, & Fredegarij, arctissimo vinculo Chronologiam connectit. Fredegarium sequuntur monachus S. Dionysij & Aimoinus: quorum imprudentia duo regni DAGOBERTI primordia confusa esse, non rectè arguit Petauius par. 2 Rationarij temporum lib. 4 cap. 17, dum scribit Clodouem natum potius esse anno XII regni Austrasiorum, ut successoribus ætas constet, quâ liberos, quorum habentur genitores, procrearint. Quæ ratio infrâ chronologiam posterorum DAGOBERTI stabiliet firmabitque. Hic sufficit indicare, distinctissimè à Fredegario proponi à capite XLVII ad caput LV, quæ & Chlotharius & DAGOBERTVS in consortem

tem regni assumptus egerunt: à quibus exactissimè secernit à capite LV ad LXXIX, quæ à morte Chlotharij fecit DAGOBERTVS. Idem in Gestis DAGOBERTI exequitur monachus S. Dionysij, dum huius, viuo patre, regni administrationē exponit à capite XII ad XV, atque inde ad caput XLIII quæ ab obitu patris gessit. Vtrumque sequitur Aimoinus, qui lib. 4. cap. 8 in regni partem à patre cooptatum DAGOBERTVM tradit, ac post huius obitum quæ egerit à capite XIV prosequitur. Ethi anno DAGOBERTI XII regni Neustriæ, ante obitum v, id est Christi 10CXXXIX, exactissimè tradunt Chlodoueum natum esse, quibus ostendimus S. Audoënum, qui tum DAGOBERTI Referendarius erat, prorsus consen-

tire.

Anonymus fabulator in Chronico, quod *Gesta Regum Francorum* inscribitur, omnem luxuriæ & incontinentiæ infamiam à DAGOBERTO in Chlodoueum filium, maritum S. Balthildis transfert; S. Sigebertum & Chlodoueum facit fratres germanos ex eadem Nanthilde natos: DAGOBERTVM in Spilogelo villa mortuum esse, & regnasse annos XXXIV, & quidem, ut antè insinuârat, Monarcham in totis tribus regnis, vt constat ex capitibus 42, 43 & 44. Verùm licet concedamus h̄ic annos DAGOBERTI ab inito regno Austrasiorum numerari, tamen mortem eius cogemur differre ad annum Christi 10CLIV. Simili mendā annos eius XXV aut XXX diplomatis monasterij S. Dionyſij ineptè appositos esse suprà ostendimus. Iuo Carnotensis annos regni illius scribit XLIV, quasi ad annum 10CLXIV aut 10CLXXI vixerit. Anno 10CLXV mortuum esse tradit Trithemius in Historiâ Regum Francorum. In fragmento historico, quod Chronico Alberti Argentinensis à Christophoro Vrſtitio præfixum est, & inter scriptores Francorum ab Andreâ Cheſnæo recusum,

G

ita

ita legitur: *Anno Domini 10CLXXIV DAGOBERTVS Rex obiit, & filij eius duo regno substituuntur.* Reginonem diximus suprà, obitum eiusdem DAGOBERTI referre sub Imperatore Iustiniano II, Rhinotmeto dicto, qui patri Constantino succedit anno 10CLXXXV. Non ergo mirandum, si plures anni posteriorum regnis eripiantur, ut tandem in Carolo Martello, Pippino & Carolo Magno annorum calculus ad legitimum ratiocinium reducatur. De reuelatione factâ cuidam seruo Dei, quâ vidit animam DAGOBERTI patrocinio Sanctorum liberatam, silet Fredegarius, agit monachus S. Dionysij cap. 45, & hunc secutus Aimoinus lib. 4 cap. 34. De nomine eius sacris Fastis alicubi adscripto infrà agemus. De variis monasteriis tempore DAGOBERTI, aut eo etiam expensas conferente, per regnum eius extructis, frequens dicenscendi occasio est in opere nostro de Vitis Sanctorum.

X

Anni Chlodouei II filij DAGOBERTI. Chronicon Fredegarij finitum anno 10CXLVII. Historia Francorum iussu Childebrandi Comitis scripta, ab 10CLXXXVII inchoata. Defectus XL annorum in Annalibus antiquis quomodo splendus.

Post DAGOBERTI discessum, inquit Fredegarius cap. 79, filius suus Chlodouenus sub tenerâ etate, quinque scilicet annos natus, regnū patris adscivit. Omnes Leudes de Neuster & Burgūdiā eum villâ Massolaco sublimant in regnum. Aega verò cum Reginâ Nan-